

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izven nedeelj in praznikov, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 96.

V Ljubljani, v petek 29. aprila 1887.

Letnik XV.

Vabilo na naročbo.

„SLOVENEČ“,

edini katoliško-konservativni slovenski dnevnik

velja za Ljubljano pri opravništvu ali v „Katol. Bukvarni“ prejeman:

Za celo leto predplačan 12 gl.
„ pol leta 6 „
„ četrt leta 3 „
„ jeden mesec 1 „

Za pošiljanje na dom se računi 10 kr. več na mesec.

Po pošti prejeman za vse avstrijske dežele pa velja:

Za celo leto predplačan 15 gl. — kr.
„ pol leta 8 „ — „
„ četrt leta 4 „ — „
„ jeden mesec 1 „ 40 „

Opravništvo „Slovenca“.

Državni zbor.

Z Dunaja, 28. aprila.

Zemljiško - odvezni dolg gorenje - avstrijski.

Deželni zbor kranjski je v svojem zadnjem zborovanju deželnemu odboru naročil pretresati vprašanje, bi li ne bilo mogoče sedanje zemljiško-odvezne obligacije premeniti v drugačne deželne obligacije z nižjim obrestovanjem. Deželni zbor gorenje-avstrijski je tako premembo svojih zemljiško-odveznih obligacij že konečno sprejel in državni zbor je v današnji seji temu sklepu pritrdil, ter dotične nove obveznice oprostil davka in deželi le naložil plačevati državi to, kolikor je po sedanji razmeri od zemljiških obveznic zavezana plačevati. Ta sklep bo dotične razprave deželnega odbora kranjskega zdatno pospešil, ker se smemo za trdno nadejati, da se bode tudi naši deželi dovolila enaka prednost, kakor gorenje-avstrijski, ako sklene tako zamenjo svojega zemljiško-odveznega dolga.

LISTEK.

Papež Leon XIII. in 50letnica njegovega mašništva.

(Govoril v semenišču pri „govorniških vajah“ F. R.)

(Konec.)

Leonova skrb za slovanski rod.

Gotovo za vse narode na zemlji bje očetovsko sree Leona XIII. In napačno bi bilo od nas, naj bi drugače mislili. Vendar pa smelo trdim, da imajo sedanji sv. oče še posebno skrb za širni slovanski svet. Pokazali so to dejanstveno s svojo okrožnico: „Grande munus“, od 30. decembra 1880. leta. S tem pisanjem je namreč papež proglasil naša blagovestnika sv. Cirila in Metoda v praznovanje vesoljnemu katoličanstvu.

K temu ga je nagibala misel, vodila trdna zavest, da bota naša apostola, uživajoč povsod veliko češčenje, tembolj goreče prosila trojedinega Boga za zopetno zedinjenje obeh sestrinskih cerkv, za zopetno povrnitev naših bratov Slovanov v na-

Budgetna razprava.

(Tretji dan.)

Včeraj je za Plenerjem govoril še česki poslanec dr. Zuck er, ki je zlasti opravičeval jezikovni ukaz Pražakov. Danes je bil prvi na vrsti nemško - česki poslanec Pichler, ki je zopet tožil in tarnal, kako hudo se godi Nemcem na Českem, za njim pa je govoril česki poslanec Salašek, ki je obravnaval zgolj gospodarske, obrtne in trgovinske zadeve ter deželno-gramovskemu ministru priporočal izdeljavo vajakom potrebnih reči izročevati malim obrtnikom; finančnemu ministru je na sree pokladal sladkornice na Českem, kupčijskega ministra pa je prosil, pri konzulatih po vnanjih deželah nastavljeni uradnike, ki bodo pospeševali domače obrtne in industrijalne izdelke in razširjali našo trgovino.

Tretji govornik je bil danes Schönerer, ki je z navadno svojo vnemo pobijal židovstvo in državni zbor klical na boj zoper semite. Govoril je čez poldrugo uro in marsikaj resničnega povedal. Poslušalcev je imel dozda med vsemi govorniki največ, celó Herbst ga je nepretrgano z največjo pazljivostjo poslušal, in pogosti „dobro“-klici so mu doneli od njegovih ožjih prijateljev in tovarišev. Večkrat se je po zbornici razlegala tudi živahna veselost, zlasti, ko je zbornico pozval, da naj mu ugovarja, kdor ne priznava, da židovsko časnikarstvo najbolj razširja spridenost in pohujšanje. Ko je pa rekel, da nemški narod ne mara za podporo židovskih zaveznikov v boji zoper slovanske so-državljanke, da si bode znalo že samo pomagati in da naj raje pogine, ako bi se moralo na žide opirati, razlegalo se je glasno ploskanje po dvorani. Po svoji navadi preslavljal je Schönerer tudi Bismarka in nemškega cesarja ter se zanašal, da Nemci, ki so pri Sedanu premagali Francoze, ne bodo pozabili svojih tovarišev v Avstriji. Vladi je priporočal izjemne zakone zoper domače žide in prepoved naseljevanja vnanjih židov, ker ljudstvo je že sito židovskega oduševstva, in ako mu vlada ne bode pomagala, pomagalo si bode samo po izreku: „oko za oko, zob za zob“.

ročje sv. katoliške cerkve. V tem smislu tudi govori papež Leon slovanskim romarjem v Rimu 5. julija 1881. leta. Med drugim prav pomenljive besede: „Kedar se povrne edinost v veri in bodo zagotovljene pravice posameznih dežel, potem še le se bo veliko zanašati na vaše prizadevanje in moč za razširjanje kraljestva božjega na zemlji; ker po božjem sklepu se kaže, da je slovanski narod prihranjen za posebne namene“.

Da, prihranjen je za posebne namene, za boljše in lepšo bodočnost. Prihodnost je naša. „Slava zopet bo slovela, ki Slovanu daje ime.“ Odtod pa tudi tolika ljubezen Leonova do slavnih sinov matere Slave.

Mi pa, dragi prijatelji, pošiljajmo goreče prošnje do božjega prestola: naj se milostnim očesom ozira na razkolniške brate Slovane, naj jih kmalo kmalo dovéde pod blažilna krila edino prave cerkve — rimsko-katoliške. Podpirajmo pa tudi gmotno v raznih slovanskih pokrajinah delujoče misijone. Tako delujoči, duševno in telesno pospešili bomo tudi mi veličasten vshod slovanskega solca, solca slovanske — verske edinosti.

Pokazal sem vam, častiti poslušalci, s skrom-

Pa ne samo židov, ampak tudi ustavoverne le-vičarje je hudo šibal Schönerer in jim očital, da so v zvezi z židi odirali ljudstvo, da je Stremayer pravi oče Pražakovega ukaza, in da bi njih vlada ne bila nič bolja, kakor je sedanja. Ni mi treba praviti, da tudi klerikalcem ni prizanesel, ampak je tudi nje obsojal, ker židov nečejo pobijati. Židovski časnikarji so ga jako pazljivo poslušali na galeriji, v listih svojih pa bodo trdovratno molčali o njegovem govoru, samo „Vaterland“ in včasih tudi „Wr. All. Ztg.“ omenjata, kaj je govoril. Ko je končal, razlegalo se je živahno ploskanje, ne samo na skrajni levici, ampak tudi na galeriji, kar je podpredsednika Chlumeckega, ki je ravno predse-doval, pripravilo posvariti galerijo in poslušalce opominjati, da jim ni dovoljena ne graja, ne hvala, ker bi jih moral sicer spraviti z galerije.

Poljski poslanec Bobrzinski je govoril mirno o posebnih zadevah poljskih, za njim pa je Ausserer ropotal zoper vlado, ki tako hudo zatira nemštvo. Napadal je Šukljeta, ker je trdil, da narod slovenski ni odgovoren za onečiščevanje Grünovega spominka. Po trditvi Aussererjevi so odgovorni za to voditelji in pa oni, ki jim potuho dajejo. Tudi je premleval staro basen, da slovensko ljudstvo novo-slovenskega jezika ne umé in da je pri neki sodnji neki Slovenec prosil, naj govore raji nemški, ker take slovenščine ne umé. Gledé imenovanja uradnikov je očital vladi, da se ne ozira na to, da bi znali drugi deželni jezik, ampak le na to, da so strastni sovražniki Nemcev. Italijanom je očital, da se premalo brigajo za svoje rojake v Dalmaciji, ker vlado podpirajo, ki pa dalmatinske Italijane zatira. Ko bi bil on italijanske krvi, bi se krepko potegoval za dalmatinske rojake. Poljakom je pripravljen dovoliti vse, kar želé in hočejo, in naj domá počenajajo, kar jim drago, samo naj se ne vtikajo v zadeve drugih dežel, ampak naj razsodbo prepuščajo njim, ki bolje poznajo dotične razmere.

Ko to pišem, govori še Ausserer, in ker se je seja pričela danes že ob desetih popoldne, se ne vé, pride li danes še kak govornik na vrsto ali ne, zlasti ako bo Ausserer še dolgo čenčal; jutri bode

nimi močmi veličastno podobo našega sv. očeta Leona XIII.; pokazal sem vam delovanje njegovo pred izvolitvijo in po izvolitvi za papeža. Odkril sem vam njegovo skrb za vse Adamove otroke, skrb za napredek, posebno še med duhovskim stanom, skrb tudi za narod slovenski. Veliko je njegovo delovanje, slavno papeževanje.

Častiti bratje! Naša naloga je sedaj, da se pripravljamo, na ta ali oni način, s katerim bi mogli dostojno obhajati Leonovo zlato mašo. Proslaviti jo moramo vsekako. Saj ta slava ne bo veljala le osebi njegovi, veljala bo veliko bolj nasledništvu sv. Petra. Poprimimo se toraj prijetne naloge. Od jedne strani ponuja se nam v to imé že ugodna prilika. Znano vam je gotovo, da nameravajo Rimski bogoslovci pred stanovanjem sv. očeta v Vatikanu postaviti mramornat kip sv. Tomaža Akvinskega v slavni spomin 50letne svečanosti. Sostavil se je že odbor, ki ima to stvar v rokah. Ta odbor je poslal vabila do bogoslovij vsega katoličanstva, naj bi bogoslovci vseh narodov pripomogli k tej stavbi. Ta poziv bo gotovo našel tudi v našem semenišči prijazen odziv. K temu pozivu bi jaz pridejal danes še drugače. Naj bi se vresničil. Opozarjam namreč na to,

klep splošnje razprave in utegnejo priti k besedi še Tonner, Abrahamovič in Gregorec, kteremu je Vošnjak prepustil prostor, z levece pa Tomašček, Knotz in Jaques.

Ravnokar je končal Ausserer, na kar je Tonner stavil predlog, da naj se seja konča, ker je že dovolj dolgo trajala in so poslanci vtrujeni. Ta predlog obvelja.

Prihodnja seja bo jutri ob desetih, in bosta izbrana glavna govornika, menda Kathrein in Herbst, ki prideta s poročevalcem v soboto na vrsto. Jutri bo menda prvi govoril minister Dunajevski.

Matica Slovenska.

LXXVI. odborova seja, dne 27. aprila.

Navzočnih 20 Ljubljanskih odbornikov; predseduje prof. Josip Marn.

Predsednik naznanja, da sta zapisnik o zadnji odborovi seji pregledala in potrdila odbornika Kržič in V. Zupančič, zapisnik o XXII. rednem velikem zboru pa odbornika Kaspret in Kržič, čemur odbor brez dostavka pritrdi.

Prof. Kaspret se odpove odborništvu. Od novoizvoljenih odbornikov ni nihče odklonil odbornišтва.

Častnemu članu Janu Legotu je bila iz predsedništva poslana zborova zahvala za nove dokaze naklonjenosti.

Potem se vrše volitve. Predsednik se umakne ter poprosi, naj starosta dr. Zupanec vodi volitev. Izvoli se po vskliku dosedanjí prvomestnik prof. J. Marn, kteri nasvetuje, naj se ravno tako izvolita podpredsednika in drugi upravitelji „Slov. Matice“ z odseki vred. Po izvršenih volitvah se zahvaljuje predsednik za vnovič skazano mu čast ter želeč, da bi v bistvenih rečeh ali načelih bili jedini, pravi n. pr.: V čislh nam bodi namen, ki ga ima „Slov. Matica“: narodu našemu k pravi omiki pomagati s primernimi knjigami. Ktera omika je prava? Z narodom vsem smo na krščansko-katoliškem stališču; krščansko-katoliški značaj ima vsakteri izmed nas. Ta značaj se ne more zbrisati, se tudi v slovstvu ne sme zanikovati. Na tem stališču nam je skrbeti, da ne zavozimo v novo poganstvo, ktero bi imelo mimo starega mnogo večje zadolženje. Česar drugod še le iščejo, v „Matici“ naši že uživamo. Da je narod slovenski v tolikem številu in tako soglasno volil z neduhovni tudi duhovne v odbor, kako veselo je to! Kakor smo preteklo leto prijateljsko delovali skupaj, tako sem si svést, da bodemo tudi v prihodnje vzajemno občevali „Matici“ na korist. V ta namen, prosim, podpirajte me odborniki stari, pa tudi novi, s kterimi se je „Matica“ zopet pomladila. Posebej prosim odseka, naj marljivo delujeta, soseben gospodarski, kterega čaka letos več in resnih vprašanj.

Gospodarske zadeve (preselitev v druge prostore zaradi prevelike tesnobe v tako množnem odboru in z njo združena prememba v stanovanji, konečna zvršitev hišne prodaje, naprava grebenične jame) se prepusté v opravilo gospodarskemu odseku.

Tajnikovo poročilo o natiskavanju letošnjih društvenih knjig se odobri. Knjige imajo oskrbovati tri tiskarne. Obsegale bodo od 48 do 50 tiskovnih

da bi si mi naredili že sedaj nekako osnovo, po kteri naj bi sami za-se proslavljali redko slovesnost. Nedostojno bi bilo za nas, ko bi ne pokazali v sijajni luči mišljenja in duhá, ki ima vejati med nami do sv. stola.

Dragi tovariši! Slaviti, da, bliščobno slaviti hočemo slavnostno 50letnico Leonovo. Slavila jo bode gotovo vsa slovenska dežela. Ob svečanostnih trenutkih se bodo sicer namest plamtečih kresov le ledeni biseri lesketali v tisočeri barvah po hribih in doléh: toda vžigali se bodo in vžgali v vseh vernih srcih goreče, vdane ljubezni plamteči žarki, hiteči tje do „Luči z neba“.

Žareč v kristalih — ne ledenih,
Žareč v slovanskih treh znamenih:
Čistost, poštenost — evet sreča
Mu znak bo kamna belega;
Ljubezen, vdanost — žar blesteč
Pa znanil biser bo rudeč;
In upaj, upaj v lepše dni,
Kristal naj modri se glasi.

pól. „Mrtve duše“, kot drugi zvezek „Zabavne knjižnice“ se že stavijo. Za „Letopis“ je zadostno število rokopisov ali poslanih ali pa do pravega časa obljubljenih; skrbjeno je za mnogovrstnost. Dr. Lampetovemu spisu določijo se presojevalci v stvarnem in jezikovnem obziru. — Razbiranje in vrejanje Erjavčevih pripovednih del, ki imajo iziti v „Zabavni knjižnici“ v jednom, ali po potrebi v dveh zaporednih zvezkih, počenši s prihodnjim letom, prevzame profesor Levec. Mimo te knjige in običajnega „Letopisa“ bi bilo dobro, ko bi za leto 1888 došla nam Glovackega „Flora slovenskih pokrajin“, ki se nam že toliko časa obljubuje. Prej ali slej se ima spraviti na svetlo vendar le Križmanova „Slovnica italijanskega jezika“, ki ni le slovnica, marveč evetnik z mičnim berilom in slovarjem, ktera je deloma že plačana, in po davnem sklepu odborovem iziti ima s podporo kot založna knjiga. — Odbiranje presojevalcev za rokopise, ki so še le obljubljeni, prepusti se književnemu odseku.

Poročilo o poverjenjskih zadevah se soglasno odobri. Nove poverjenike so dobile: Cirknica, Gorica in Jarenina; dobiti jih imata: Št. Lenart v Slov. Goricah in Slov. Gradec. Nova poverjeništa so osnovana v Mokronogu, Radečah in Žužemberku.

Udninske zadeve morajo se zvati ugodne. Za 1885. leto je plačalo 1130 letnikov, za leto 1886. 1182, za leto 1887. doslej 490.

Od zadnje odborove seje (12. febr.) pristopili so društvu na novo:

A. Kot ustanovnika:

1. dr. Čuček Lovro, c. k. um. polkovni zdravnik v Orebiči (izmed letnikov). 2. Šusteršič Franc, kaplan v Smledniku.

B. Kot letniki:

1. Ahačič Leopold, fužinar v Tržiči. 2. Ban Franc, vodja „Katoliške tiskarne“ v Ljubljani. 3. Bernik Valentin, kaplan v Kranjski Gori. 4. Birek Franc, bogoslovec v Ljubljani. 5. „Bralno in podporno delavsko društvo“ v Gorici. 6. Čebašek Ivan, bogoslovec v Ljubljani. 7. Čenčur Jakob, nadučitelj v Šklednji. 8. Erzar Matija, kaplan v Škofji Loki. 9. Fertin Ignacij, kaplan v Starem Trgu pri Poljanah. 10. Gaberšek Ivan, okrajni tajnik na Vranskem. 11. Gombač Marija, učiteljica v Rojanu. 12. dr. Gregorič Vincenc, zdravnik v Ljubljani. 13. dr. Kavčič Jakob, drž. pravd. namestnik v Ljubljani. 14. Kersnik Leopoldina, učiteljica v Ajdovščini. 15. Kleč Avgust, učitelj v Cirknici. 16. Korošec Franc, kaplan pri sv. Vidu. 17. Kremenšek Janko, c. kr. vladni koncipist v Špitalu. 18. Lederhas Ljudevit, aprob. gimn. učitelj v Ljubljani. 19. grof Margheri Rudolf, c. kr. okr. komisar v Radovljici. 20. Miklavčič Karol, kaplan pri starem sv. Antonu v Trstu. 21. Molj Ivan, župnik v Beli Peči. 22. Mrak Matija, kaplan v Gorjah. 23. Nemanič Ivan, kaplan na Bledu. 24. Oblak Ivan, bogoslovec v Ljubljani. 25. Pavlin Alojzij, posestnik v Podbrezji. 26. Pavlin Franc, posestnik v Podbrezji. 27. Picigas Lavoslav, bogoslovec v Ljubljani. 28. Rakove Ivan, zasebnik v Kranji. 29. dr. Rausch Franc, odvetnik v Kozjem. 30. Rott Antonija, učit. pripravnica v Gorici. 31. Slavec Ivan, stolni vikar pri sv. Justu v Trstu. 32. Starič Josip, c. kr. sodnijski pristav v Litiji. 33. Stoklas Vinko, učitelj v Žitalah. 34. Šafer Ivan, župnik v Grahovem. 35. Šega Ivan, kaplan v Kostanjevici. 36. Šola narodna v Novi Štiti pri Gornjem Gradu. 37. Tekster Konrad, bogoslovec v Ljubljani. 38. Tomšič Ivan, usnar na Vrhniki. 39. Tomšič Ljudevit, učitelj v Zagrebu. 40. Turk Avgust, župnik na Jančem. 41. Vidic Ivana, učiteljica na Vrhniki. 42. Vrhovšek Franc, bogoslovec v Ljubljani. 43. Wester Avguštin, c. kr. gimn. profesor v Ljubljani. 44. dr. Wurner Josip, c. kr. um. polkovni zdravnik itd. v Kostanjevici. 45. Zakrajšek Franc, bogoslovec v Ljubljani. 46. Zalokar Josip, kaplan v Cirknici. 47. Zupan Ivan, bogoslovec v Ljubljani.

Več društev in posameznih oseb je dobilo od „Matice“ v zadnjem času v darilo večje ali manjše število založnih knjig. V prvi vrsti se je „Matica“ ozirala tu na šolstvo in na to, da so bili prošnjiki društveni udje.

„Smithsonian Institution“ v Washingtonu potrjuje prejem lanskih društvenih knjig.

Odbor „Dramatičnega društva“ se zahvaljuje za darilo (64 zvezkov igre „Strup“) in prepušča „Matičini“ knjižnici v dopolnitev 15 zvezkov „Slovenske Taliže“, za kar se odboru izreka spodobna zahvala.

Tajniku se naroči, da pregleda in s kakim odbornikom uredi rokopise v društveni knjižnici, ter

da, ustrezajoč želji dr. Štreklja, pošlje omenjenemu gospodu, kar se med njimi nahaja iz narodnega pesništva.

Tajnikovo poročilo o knjižničnem prirastku se vzame na znanje. Prirastek od zadnje seje znaša 70 knjig, zvezkov in časopisov. Izmed teh: 34 ruskih, 17 slovenskih, 7 českih, 5 hrvaških, 3 latinske, 2 nemški, 1 srbska in 1 sorbska; 22 vsled daril in 48 po zamenji.

Naposled pojasnjuje predsednik stavljenjo interpelacijo o Cafovih rokopisih v zapuščini Božidara Raiča, ter poprosi dotičnega odbornika, naj ali sam ali s kterega družega pomočjo morebiti v njegovem životopisu, kteri je došel „Matici“, omenjeno stvar konečno uredi, in ker se nihče več ne oglasi, poslovi skupščino in sklene sejo ob 7. uri zvečer.

Politični pregled.

V Ljubljani, 29. aprila.

Notranje dežele.

Budgetno debato v državnem zboru pričel je po navadi štajarski poslanec Carneri. Kakor vsako leto tožil je tudi letos o zatiranji Nemcev. Govoril je mnogo, a novega ni povedal ničesa. Celo njegovi prijatelji so spoznali, da je mož že prestar za poslanca. Za vladno predlogo je prvi govoril poljski poslanec Hausner. Priznati mu mora vsakdo, da je duhovit in mu beseda teče gladko. Poslanci so pričakovali, da bo odgovarjal Carneriju; govoril pa je le o finančni politiki ter očital vladí, da ni varčna, kakor zahteva financijelni položaj države. Za njim je govoril levičar Menger, ter tožil, da vlada zatira Nemce, kakor Madjare leta 1848. To je že stara pesen o zatiranji Nemcev. Dobro je povedal naš poslanec Šuklje, da so Slovani radi tako zatirani, kakor Nemci. Nedavno je Schmeykal izrazil željo, da se na Českem razdele višji uradi, kot: deželni šolski svet, kulturni svet itd. po narodnostih. Česki listi temu predlogu ne ugovarjajo; tirjajo le, da česka kraljevina ostane celotna. Čeh in Nemec naj imata enake pravice, enake dolžnosti. Kar je eni narodnosti pravica, naj bode i drugi. Nemci pa sploh nočejo ravnopravnosti, temveč hegemonijo nad Slovani. Proti budgetu je govoril ministerski kandidat pl. Plenner ter je dolžil vlado, da se v jezikovnem vprašanji ozira preveč na Slovane. Nemci so od Gautscha in Bacquehema pričakovali mnogo, pa so se varali. Oba ministra sta v ministerskem posvetoovanji glasovala za jezikovno naredbo pravosodnega ministra. Česki poslanec dr. Zucker govoril je le o českíh razmerah ter opravičeval jezikovni ukaz dr. Pražakov.

Ogerski vladni listi omenjajo le s kratkimi besedami odlikovanja ogerskih dostojanstvenikov. Aaron Sennyey in grof Szeesen sta že stara nasprotnika Tiszi, in to je tudi vzrok, da so listi le mimogrede omenili odlikovanje. — Ogerska kvotna deputacija je v sredo skončala svoje poročilo; predložila ga bo zbornici. Opozicija ga bo gotovo pobijala, ker se je deputacija vdala v vprašanji o praeipuu. — Nekdanji prijatelj ministerskega predsednika Tisze, Koloman Ghyczy je 25. t. m. v finančnem odseku ogerske gorenje zbornice ostro kritikoval vlado. Obsojal je postopanje vrhovnega računskega dvora ter trdil, da ogerska vlada nima potrebne kontrole. Predlagal je, naj se iz obeh ogerskih zbornic izvolijo strokovnjaki, da se posvetujejo o napakah pri financah in o tem poročajo v prvi seji prihodnjega zasedanja. Tisza je pobijal njegov predlog, rekoč, da vlada sama namerava sestaviti tak odsek. Somsich je zagovarjal Ghyczyjev predlog. Konečno je bil Ghyczyjev predlog zavržen s petimi glasovi proti dvema. Ghyczy je izjavil, da hoče v plenumu staviti separaten nasvèt.

Vnanje države.

Ruski listi pišejo soglasno, da Schnaebelov dogodek je znamenje neprijateljskih razmer med Francijo in Rusijo. „Novoje Vremja“ piše: Le iz Berolina dohajajo izzivanja, ki morejo zanetiti vojsko z Francijo. V Parizu so bolj dostojni. Francoski časniki pišejo le malo in še to previdno o razmerah v Alzaciji in Loreni. Gluhi so za vsa razžaljenja, ki dohajajo od nemške strani. Večina francoskega naroda želi ohraniti mir. — Ker je nemška oblast zaprla Schnaebele-a v Metz, moral je posredovati francoski prokurator. Nehoté se nam vsiljuje vprašanje, ne bo li to posredovanje dalo povod novim zapletkam. Na Ruskem je znano, da je bila s svečo zapaljena Moskva, in ta prislovica se je nekoliko potov že obistinila. Mnogi gotovo še niso pozabili, zakaj se je pričela nemško-francoska vojska l. 1870, ki je iznenadila ne le evropsko občinstvo, marveč tudi vse evropske vlade. Ali se sedaj ne mora prigoditi kaj enacega, če se bodo vsled dogodjaja vršili med Francijo in Nemčijo več ali manj resni dogovori. Ob enem pa se še brzobjavlja iz Berolina, da je nemški zvezni svet dovolil 176 milijonov mark „izključljivo za vojne namene“. Tudi to je pomen-

ljivo, ker je Bismark opomnil v zbornici poslancev, da želi mir s katoliki posebno iz tega vzroka, da more svobodno postopati v težki borbi z revolucionarnimi strankami znotraj in zunaj nemške države. Da je Bismark mislil na francosko republiko, je jasno. Občinstva nočemo strašiti ter upamo, da se bo Schnaebelova zadeva rešila mirno. Nepredvidno bi ravnali, ko bi ne opomnili dogodka. Čudno je le to, da se je to ravno sedaj zgodilo, ko je Pavel Déroulède odstopil iz rodoljubne zveze. Mogoče, da je tudi le slučaj, da je ravno tačas nemški veleposlanik zapustil Pariz, ko so prijeli Schnaebele-a. — „Pet. Vjedomosti“ trdijo, da so Schnaebele-a prijeli le na višje povelje. To spominja na oni dogodek, ki se je vršil na večer pred vojsko leta 1870. „Novosti“ pišejo: Kdor hoče uganiti, kako se bo stvar končala, mora poznati skrivne namene Bismarkove. Morda hoče Bismark prisiliti francoske državnike, da vladajo dežel, kakor se strinja z njegovimi nameni. Morda hoče zopet Francijo oslabil, da si zagotovi za več let zapadno nemško mejo. Na vsak način kaže njegovo obnašanje veliko nevarnost. Francoski državniki in listi so jako zmerni. Ali ravno ta zmernost more Bismarka zapeljati, da se bo še vtikal v notranje francoske razmere.

Pri podpisovanju novega ruskega posojila v znesku 100 milijonov podpisali so bogatini samo v Peterburgu eno milijardo.

Policija v Sofiji je baje prišla na sled zaroti Cankovcev. Zarotniki so sklenili umoriti več višjih častnikov, nekaj ministrov in odbornikov rodoljubne stranke. — Regenti so neki jako zadovoljni z vsprejemi po deželi. Včeraj smo že poročali, da Bolgari niso dobili nobenega posojila. Vodja bolgarskih železnic se je pač razgovarjal zaradi posojila z baronom Hirschem. Ta pa se ni hotel dogovarjati vsled žalostnega dogodka v družini. „Standardov“ dopisnik se je trudil, da bi dobil posojilo za Bolgare pri bankirju Baringu v Londonu. Turški veleposlanik Rustem paša pa je zabranil posojilo, češ, naj ga raje posodijo Turkom.

Iz Beleggrada se ni gotovih poročil o ministerski krizi. „P. Lloyd“ piše, da se srbska politika ne bo premenila. Da je kralj Milan obiskal ruskega zastopnika, to ni nič nenavadnega. Kraljica ni obiskala naše cesarice v Herkulovih kopelih, ker vsled bolehnosti ne more nobenega obiskati.

Pruski deželni zbor je 27. t. m. vsprejel v tretjem branji cerkveno postavo. Bismark je bil navzoč. Državna stranka in konservativci so naznanili, da bodo eni glasovali za postavo; drugi pa nočejo biti odgovorni za postavo in ne bodo glasovali. Konservativec Cremer je posebno napadal centrum in svobodnjake. Glasovali so za posamezne člane. Za član o redovnikih so glasovali tudi nekteri svobodnjaki, kot: Richter, Hermes in Mayer. O celi postavi so glasovali po imenih, in je bila vsprejeta z 243 proti 100 glasovom. Nekaj poslancev ni glasovalo.

Francoski komisar Schnaebele postal je čez noč znamenita oseba. Vsi listi pečajo se s tem dogodkom. Francoski veleposlanik v Berlinu storil je najbolje, ker je naznanil v Pariz, da hoče nemška vlada hitro skloniti prepir. Francozom se moramo le čuditi, da so toliko mirni. A ta mirnost ima svoj konec, če se dokaže, da hoče Bismark le žaliti Francoze. — „Ag. Havas“ poroča, da želi nemška vlada hitro poravnati prepir. Kakor se poroča iz Berlinu, bo se vsa zadeva ugodno rešila. Nasprotno pa se poroča iz Pariza, da so jako nevoljni, ker še niso došli nemški akti. — Francoski veleposlanik Herbette je bil 26. t. m. pri grofu Bismarku, kteremu je izročil vse francoske akte ter pripomnil, da je Schnaebele bil prijatelj na francoskih tleh. Pokazal mu je tudi oni pismi, kateri je bil pisal nemški komisar Gauč. Iz teh se razvidi, da je bil Schnaebele s zvižajo speljan na mejo. Na to reče Herbert Bismark, da je dobilo vprašanje drug pomen. Prosi Herbette-a, naj v Parizu še malo potrpe, da nemška vlada natanko prouči poslani pismi. — Nemška vlada je sedaj v jako neugodnem položaji. Če je bil Schnaebele prijatelj na francoskih tleh, prelomila je mednarodno pravo. Če pa je Schnaebele prijatelj bil na nemških tleh, morala bi ga izpustiti, ker je bil prišel kot uradna oseba. V vsakem slučaju mora Nemčija odjenjati; ta pa žali njeno čast. Zato je razumljivo, da je Nemčija v zadregi, ker vse časopisje obsoja njeno postopanje. — Francozi so še mirni, ker vlada in časniki priporočajo mir in dokazujejo, da more vsaka prenapetost škodovati Franciji. — „Paris“ objavil je članek z naslovom „Volja carova“, pisan je v Peterburgu. V tem članku pripoveduje dopisnik, da je dogodek v Pagny-u zelo užalil cara. Ministerski svet je baje predložil caru dva nasveta, da se namreč za sedaj afgansko vprašanje prepusti samo sebi. Kar se pa tiče francosko-nemškega prepira, ne bi se smela Rusija vtikati v prepir, ker je ni povabila nobena država. Car je prvi nasvet gledé Afganistana potrčil, drugega pa gledé francosko-nemškega prepira ni odobril. Car misli, da Rusija ne sme biti ravnodušna v tem vprašanji. Rusija mora naznaniti Nemčiji, da evropski mir ni odvisen od neodgovornih agentov. Če postane ta zadeva nevarna in vznemirljiva, postopala bo Rusija z vso svojo veljavo.

„Pol. Corr.“ skuša dokazati, da je z novim italijanskim ministerstvom prišel ves nov duh v politično in parlamentarno življenje. V kabinetu vlada soglasje in delavnost. Novi minister notranjih

zadev, Crispi, prizadeva si mnogo, da zboljša zdravstveno stanje v Neapolji; sploh si mnogo prizadeva s zdravstveno komisijo. Vojni minister Bertole-Viale pripravlja nov načrt, po katerem hoče pomnožiti konjico. Naznanil je tudi že zbornici, da bo za Afriko ustanovil poseben kor. Zato namerava vlada tirjati od zbornice 50 milijonov za vojsko v Afriki. Minister za javna dela in pravosodni minister trudita se marljivo, da odstranita napake pri upravi.

Ruski zastopnik v Carigradu je nasvetoval Turčiji gledé bolgarskega vprašanja, naj regentstvo najprvo odstopi. Turčija bi morala kot suverenna oblast, poslati v Sofijo izvanrednega komisarja, ki bi vladal z ministerstvom. Sbranje bi moral razpustiti ter pripraviti volitev novega kneza. Turčija baje s tem ni popolnoma zadovoljna, ker ne kaže nobenega vspeha. Posvetovanja se niso pretrgala. — Turčija se je pogajala z otoman-banko zaradi posojila. Banka je tirjala carinske dohodke kot zagotovilo. Sultan tega ni hotel dovoliti. Sliši se, da bodo založniki novih pušk in drugih vojaških priprav dobili nakaznice na carinske urade.

Brazilijski kralj je nevarno zbolel.

Afgansko vprašanje dobiva vedno večjo veljavo. Rusi pomnožujejo svojo armado; rod Ghilzais se je vzdignil proti emiru. Iz Bombay-a se poroča, da imajo Rusi zbranih 2000 mož na najvažnejši črti ob Amu-Darji. Iz Herata se poroča, da je emirov pribočnik, Musa kan, prišel v Herat nadzorovat armado in vojaške zaloge. Prinesel je dovoljenje od emira oudotnemu guvernerju, da sme vsakega vstreliti, kdor bi Rusom naznanjeval o vojaških razmerah v Heratu. Dva taka ogleduha sta bila že vstreljena. Dva bivša ministra Ahmeda Ejuba, Safer Aziz in Mahomed kan, sta zaprta. Pri njima so našli pisma, iz katerih se razvidi, da hoče Ahmed Ejub zbežati v Herat in tam z rusko armado polastiti se mesta. Med Mervom in afgansko mejo stoji 22.000 mož ruske armade.

Iz Masave se poroča, da se Abesinci pripravljajo na skrajni boj proti Italijanom. Ras-Alulo je imenoval Neguš podkraljem in mu obljubil, da ga imenuje suverenom vseh krajev, ktere bo otel Italijanom. Abesinska vojska šteje 40.000 mož.

Izvirni dopisi.

Z Dolenjskega, 17. aprila. (Konec.) Iz vsega po „nemški elegantno“ pisanega umotvora veje neko sovraštvo do blagorod. gospoda ravnatelja in onih profesorjev, ki se ne sramujejo, da jih je rodila slovenska mati, ter jim je lastna narodnost ponos, ktere se ne sramujejo ter so tudi ostali zvesti sinovi svojega naroda. Če tudi bivamo odstranjeni, rekel bi v puščavi, vendar znamo iz letnih poročil, da so bili tudi gg. profesorji, katerim je bil ponos biti pristaši one stranke, kojo zastopa list, tudi prvomestniki ali direktorji tukajšne kazine. Jednako so sodelovali tudi pri raznih predstavah in veselicah. Pri enakih veselicah so bili tudi dijaki navzoči. Še celó „Kinderball“ so imeli v kazini. Nikomur ni prišlo niti na misel, črhaiti zaradi tega le jedne zaničljive besedice. Društva niso politična, ampak le imajo za smoter razvedrovanje in poduk. Sme toraj biti ud vsakdo. Udje ali članovi volijo odbor; in kdor sme biti ud, zamore biti tudi voljen v odbor. Odborniki pa morajo imeti načelnika. To častno mesto navadno odločijo onemu odborniku, kterega smatrajo za najveljavnejšega in najsposobnejšega. Če si je pa odbor kakega društva, recimo Novomeške „Čitalnice“ ali pa „Kazine“, izbral za predsednika kakega gospoda, pokazal je ravno s tem, koliko zaupanje ima do njega, in kako ga čisla.

Vsakdo pri zdravi pameti in logiki si bode štel to v čast ter sprejme tako častno mesto in zastopanje, če tudi mu znabiti to daje mnogo dela in truda, ker drugače bi se bal razžaliti članove ali ude. — Da pa kdo s tem, da postane ud, odbornik ali celó predsednik — zasluži psovanje, „seine pädagogischen Unkenntnisse“, mi „neolikani“ Slovenci dosihdôb pač še nismo znali! Le to vemo, da med Slovenci tega ni; — če je pri stranki, kojo zastopa „olikani“ dopisnik — slobodno mu! Bodi pa tudi ta čast privoščena.

In ko bi bil dopisnik znal, da bode „Slovenska Matica“ g. A. Senekoviča volila tudi za odbornika, gotovo bi mu bil po tej doslednosti odrek, da niti čitati in pisati ne zna.

Tudi šteje po pisavi „elegantni“ dopisnik ravnatelju v zlo, da dovoljuje dijakom višje gimnazije hoditi k glediščnim predstavam v Čitalnico. Imamo še v spominu, kako je svoje dni baral glasoviti nemčur in profesor H. v Ljubljani dijake, če je ta ali oni že bil v gledišču? Če mu je zanikal kateri dijakov, zarezal je nad njim, da je b...

Čemu toraj dvojno mero!? Kar sme jeden, naj se privošči tudi drugemu. Ne znamo pa izraza, da bi označili tiste, ki hočejo pred svetom sramotiti one vrle može in narodnjake, ki so s svojo nadarjenostjo in marljivostjo sposobni za razna častna mesta. — Da nismo preobširni in ne potratimo preveč prostora — le še nekaj. Predsednik društva gotovo lahko zabrani igre, ki bi bile istinito spodtakljive; tacihi mi Slovenci dosihdôb še nimamo dosti. To velja tudi o tukajšnjem predsedniku; toraj toliko lože dovoli dijakom vstop. O pedagogičnih zmožnostih kakega pa nima pravice soditi niti elegantni dopisnik omenjenega lista, niti Vaš „surovi list“; za to so bili že odločeni drugi gospodje.

Le jedno istino je povedal dopisnik. To odobrujemo tudi mi — seveda s potrebnim razločkom. Lahko bi bilo tukaj mnogo mnogo bolje, ko bi ne bilo nekterih gospodov, ki pa niso one stranke, ktero smeši dopisnik. Pri takih razmerah si pa ravnatelj niti pri najboljši volji ne zamore pomagati. Vemo pa, da sedanji tolikanj obrekovani ravnatelj sveti dijakom z najlepšim zgledom in jih osobno nadzoruje pri vseh vajah, bodisi cerkvenih ali družih. Tudi vemo, da je s svojo modrostjo in previdnostjo zabilil že marsikaj napačnega. Naj bi ga le posnemali vsi, kmalu bi bilo boljše. — Tudi tukajšni dijaki niso takovi lopovi, kakor meni dopisnik. Ali mesto je majhno in zvê se vsaka mladeniška nepremišljenost, za ktere se drugod še ne brigajo ne. Navadno so pa oni najhujši sodniki tacihi lahko-mišljenost — ne rečem napak — ki bi imeli biti mladini vzgledi vsega dobrega in lepega, a niso.

Puščavnik izpod Gorjancev.

Domače novice.

(Mil. knezo-škof Lavantinski) potovali so nedavno v Lurd ter so včeraj, kakor poroča „Slov. Gospodar“, od tam pisali prečast. gosp. kanoniku Kosarju sledeče: Brez nezgode, pri najlepšem vremenu, došel sem včeraj (v soboto, 23. aprila) ob 4. uri popoldne v Lurd. Danes sem bral sv. mašo ob 8. uri v baziliki pri velikem altari za vso škofijo; jutri (v ponedeljek) pa bom maševal v kripti in v torek zjutraj se vrnem od tod. Najlepši pozdrav vsem in vsakemu! Jakob Maksimilijan knez in škof.

(Razpisane) so župnije: Selo blizo Šumberka v Trebanjski dekaniji; Spodnji Log v dekaniji Kočevski in Sv. Magdalena na Gori v Idrijski dekaniji. — Enako je razpisana stolica nravnega nauka v bogoslovji. Preskušnja za njo pismena 26. maja t. l. in drugi dan ustmena.

(Nove orglje) v Marijanišči bodo prihodnjo nedeljo, 1. maja, zvečer ob 7^{1/2} uri blagoslovljene, potem bodo litanije in darovanje. Prijatelji in dobrotniki Marijanišča se k tej slovesnosti vljudno vabijo.

(Umrl je) danes ob eni po noči g. Dragotin Ničman, sin posestnika in mestnega svetovaleca g. Henrika Ničmana, v 25. letu svoje starosti. Ranjki se priporoča vsem prijateljem in znancem v molitev. R. I. P.

(Trgovinska in obrtna zbornica) ima 29. aprila ob 6. uri v mestni dvorani sejo s sledečim dnevnim redom: 1. Zapisnik zadnje seje. — 2. Poročilo o delovanji. — 3. Dopis gospoda c. kr. deželnega predsednika o ustanovitvi strokovne šole za lesno obrtnijo v Ljubljani. — 4. Ukaz visokega c. kr. trgovinskega ministerstva o visokosti dnin in potnin zborničnih uradnikov in služabnikov. — 5. Naprava telegrafske postaje na južnem kolodvoru v Ljubljani. — 6. Naprava telegrafske postaje v Lukovici. — 7. Naprava telegrafske postaje v Medvodah. — 8. Poročilo o pravilih zadruga trgovcev. — 9. Poročilo o pravilih zadruga vseh obrtov izvzemši trgovce, gostilničarje in stavbene obrte. — 10. Poročilo o pravilih zadruga stavbenih in 11. Poročilo o pravilih zadruga gostilničarskih obrtov v sodnijskem okraji Kamniškem. — 12. Poročilo o pravilih zadruga vseh obrtov sodnijskega okraja na Brdu. — 13. Volitev zvedencev o izdelovanji slamnikov. — 14. Prememba § 10 v Brnu sklenjenega mednarodnega dogovora o tvornem prometu. — 15. Ali ima tvrška E. iz Trsta v Dolenjem Logateci podružnico? — 16. Račun za leto 1886.

(Začasna terorazrednica v Ormoži) potrdila se je za stalno terorazredno ljudsko šolo.

(Cecilijansko društvo v Mariboru) dobilo je od c. kr. deželnega šolskega sveta štajarskega dovoljenje, da sme odpreti pevsko šolo na povzdigo katoliškega cerkvenega petja v Mariboru.

(Svečanost Trnskega.) Kakor smo nedavno naznanili, sklenil je odbor hrvatskih, slovenskih in srbskih gospôj, da podarê slavnemu pesniku J. Trnskemu o priliki njegove petdesetletnice zlat venec. Odbor je izročil to delo zlatarju Josipu Engelsheimu v Zagrebu. Venec je od 26. t. m. razstavljen v izložbi zlatarja Engelsrotha v Ilici. Venec je sestavljen iz 44 lavorovih vencev, v premeru ima 33 centimetrov in je od čistega zlata. Venec je spodaj zvezan s zlato petljo, ki se deli v tri dele. Srednji del nosi vrezano ime „Hrvatice“, levi „Srbkinje“, desni „Slovenke“. Petlja ima dva traka z napisom: „Kriesničaru u slavu 50-godišnjega pjesnikovanja“. Kjer se vežeta venčna konca, narejena je krona s petimi dijamanti, pod krono je grb z monogramom J. T. — Venec je jako lepo izdelan in bo gotovo dostojen dar pesniku od gospôj treh bratskih si narodov.

Telegrami.

Dunaj, 29. aprila. Odsek gospodske zbornice, ki se posvetuje o Schmerlingovem nasvetu proti jezikovni naredbi, vsprejel je nasvet srednje stranke. Ta nasvet trdi, da se protipostavnost jezikovne naredbe ne more izvajati iz obstoječih naredeb. Vlada pa mora, kakor je sama pritrdila, tudi v prihodnje priznati nemški jezik pri notranji službi državnih oblastnij in sodnij.

Dunaj, 29. aprila. Na interpelacijo poslanca Plenner-ja o nemirih v Šibeniku je odgovoril Taaffe, razložil dogodek ter pristavil, da pravi vzrok nemirom so domači prepiri in hujskanje obeh ondotnih strank. Vlada je storila svojo dolžnost, sodnijsko preiskovanje se je pričelo. Cesarski namestnik, general Blažeković je sam prišel v Šibenik, žendarmerijska straža se je dovolj pomnožila. Vlada je ukrenila spremembo oseb pri vodstvu okrajnega glavarstva in želi, da tudi dalmatinski časniki podpirajo vlado in se varujejo hujskanja. — Pohvala.

London, 29. aprila. Dolenja zbornica je zavrgla s 341 glasovi proti 240 nasvêt Reid-ov, ter prešla brez glasovanja v nadrobno debato o irski kazenski postavi.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja		znakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.	741.30	+ 8.0	sl. svzh.	oblačno		
28. 2. u. pop.	739.82	+ 17.6	sl. vzh.	d. oblačno	0.00	
9. u. zveč.	739.36	+ 11.8	sl. vzh.	jasno		

Zjutraj deloma oblačno, popoldne se je zjasnilo. Srednja temperatura 12.6° C., za 1.7° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

29. aprila.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81 gl. 35 kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ (s 16% davka)	82 „ 20 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	112 „ — „
Papirna renta, davka prosta	97 „ 60 „
Akcije avstr.-ogerske banke	874 „ — „
Kreditne akcije	281 „ 90 „
London	126 „ 90 „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleond.	10 „ 04 „
Ces. cekini	5 „ 96 „
Nemške marke	62 „ 30 „

Henrik Ničman daje v svojem in v imenu svoje hčere Marije in vsih sorodnikov tužno vest, da je edini preljubi sin, oziroma brat, gospod

Karol Ničman

po tridnevni, mučni bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoče, 29. aprila ob jedni uri po polnoči v 25. letu svoje dôbe mirno v Gospodu zaspal.

Truplo nepozabljivega ranjcega vzdignilo se bode v soboto ob pol sedmi uri na Starem trgu št. 5 in bode položeno v lastno rakev k večnemu pokouju.

Sv. maše zadušnice brale se bodo v mestni farni cerkvi sv. Jakopa.

V Ljubljani dné 29. aprila 1887

Tuji.

27. aprila.

Pri **Matlju**: V. Gradenstein, ravnatelj, iz Berolina. — Einstein, trgovec, iz Monakovega. — Grof Wurmbrandt, zasebnik, z Dunaja. — Jožef Kraus, A. Kraus, Rosenwasser,

Willems, Arbach, Reiner, Handl, Feller in Lienhart, trgovci, z Dunaja. — Janez Peehar, tovarnar, iz Moravskega. — Julij Dragatin, trgovec, iz Gorice.

Pri **Stonu**: Jož. Weisenböck, trgovec, iz Monakovega. Nördlinger, iz Nemčije. — Berger, Werner, Fuhrmann, Müller, Tscheppes, Pollak in Barogi, trgovci, z Dunaja.

„SLAVIJA“, vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

VABILO

devetnajstemu rednemu občnemu zboru,

kteri se bode vršil v Pragi

v hiši banke „Slavije“ na Senovažnem trgu pop. št. 978-II.
dné 14. meseca maja 1887 ob 9. uri dopoldne.

PROGRAM:

1. Nasveti členov poleg §. 31 spl. pr. I lit. F.
2. Sklep o letnem poročilu za l. 1886. in o predlogih upravnega svetovalstva.
3. Poročilo računskih preglednikov.
4. Volitve:
 - a) četvero členov in troje namestnikov upravnega svetovalstva;
 - b) troje računskih preglednikov in dvoje namestnikov;
 - c) osmero razpravnih sodnikov;
 - d) poverjenikov za glavne zastope.
5. Določitev nagrad za računsko preglednike.

Po končanem obnênem zboru vršili se bodo **takoj zbori posameznih oddelkov**, da izvrše dopolnilne volitve preglednih odborov in namestnikov za oddelke I.—V., kakor tudi za samoupravna društva odd. I., II. in IV. in obnêni zbor deležnikov upnega društva.

Izpisek iz pravil:

Pri obnênem zboru vdeleževati se, voliti in voljeni biti so opravičeni tisti, ki so v §. 31 odd. III. obč. pravil izrečno navedeni.

Kdor se hoče vdeležiti obnênega zbora, ima to **najkasneje do 6. maja t. l.** (od 8.—12. ure dopoldne) prijaviti ravnateljstvu, katero mu legitimacijski list, program obnênega zbora in letno poročilo vroči po c. k. pošti.

V PRAGI, dné 25. aprila 1887.

Upravalno svetovalstvo vzajemno zavarovalne banke „Slavije“ v Pragi.

„SLAVIJA“,

vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

VABILO

zborom členov oddelka I—V.

in k

občnemu zboru vdeležencev 2. upnega društva,

ki se bodo vršili v Pragi

dné 14. meseca maja 1887 po 10. uri dopoldne
v hiši banke „Slavije“ (Senovažni trg pop. št. 978-II.).

PROGRAM:

- Odd. I. & II. Zavarovanje kapitalij in dohodkov. 1. Dopolnilne volitve preglednega odbora in namestnikov.
2. Dopolnilne volitve preglednih odborov in namestnikov samoupravnih društev za zavarovanje pokojnin in dohodkov.
- a) Oddelak I. b—A (Zavarovanje vžitka za kmetovalce.)
 - b) Oddelak I. b—B (Zavarovanje pokojnin za trgovce in obrtnike) in
 - c) Oddelak I. b—C (Zavarovanje pokojnin za uradnike in služabnike kmetstva in gozdarstva.)
 - d) Oddelak I. b—D zavarovanje pokojnin izd-lovateljem sladkorja v Pragi.
 - e) Oddelak I. b—E zavarovanje pokojnin izdelovalcem sladkorja izven Prage.

Oddelak III. (Vzajemno podedovanjska društva.) Dopolnilna volitev preglednega odbora in namestnikov.

Oddelak IV. (Zavarovanje proti ognju.)

1. Dopolnilna volitev preglednega odbora oddelkovega in namestnikov.
2. Dopolnilna volitev preglednega odbora in namestnikov za samoupravno društvo mlinarjev odd. IV. (razred 4 b.)
3. Dopolnilna volitev preglednega odbora in namestnikov za samoupravno društvo za zavarovanje grško-katoliških cerkev, župnih, šolskih ali sploh občinskih poslopij.

Oddelak V. (Zavarovanje proti toči.) 1. Dopolnilna volitev preglednega odbora in namestnikov.

2. **upno društvo:** Volitev 5 členov odbora in treh namestnikov.

Legitimacijski listi dobivajo se pred obnênim zborom pri glavnem ravnateljstvu (Senovažni trg št. 978-II.)

V PRAGI, dné 25. aprila 1887.

Upravalno svetovalstvo
vzajemno zavarovalne banke „Slavije“ v Pragi.